

Παρασκευή 16 Οχτώβρη 2015

ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ

Σελίδα 8

ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ**ΠΟΡΙΣΜΑ ΤΗΣ «ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΣΟΦΩΝ» ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΗ**

Νέο Ασφαλιστικό χωρίς καμιά εγγύηση για τις συντάξεις!

Παρουσιάστηκε χτες και θα αποτελέσει τον «πιλότο» για το νόμο που σχεδιάζεται να κατατεθεί μέσα στο Νοέμβρη

«Προς ένα νέο Κοινωνικό Συμβόλαιο για τις Συντάξεις» είναι ο τίτλος του πορίσματος της 12μελούς Επιτροπής που συνέστησε το υπουργείο Εργασίας, το οποίο παραδόθηκε χτες στον αρμόδιο υπουργό και δόθηκε στη δημοσιότητα. **Στην πραγματικότητα, πρόκειται για «συμβόλαιο» για το πώς θα περικοπούν περαιτέρω οι συντάξεις όλων των ασφαλισμένων, αλλά και των σημερινών συνταξιούχων.**

Η ευθύνη για τα νέα δεινά στην Κοινωνική Ασφάλιση βαρύνει εξολοκλήρου την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ANEΛ, η οποία διόρισε τη συγκεκριμένη επιτροπή για να αξιοποιήσει το πόρισμά της ως «πιλότο» για τις τελικές αποφάσεις, οι οποίες αναμένεται να πάρουν τη μορφή νόμου μέσα στον επόμενο μήνα.

Για να γίνουν καλύτερα αντιληπτές οι συνέπειες από την εφαρμογή του συγκεκριμένου συστήματος, πρέπει να ανατρέξουμε στους νόμους 3863/2010 και 3865/2010 (νόμοι Λοβέρδου - Κουτρουμάνη), που εισήγαγαν για πρώτη φορά το σπάσιμο της σύνταξης σε δύο τμήματα: Ένα το οποίο εγγυάται το κράτος μέσω του προϋπολογισμού, ονομάζεται «βασική σύνταξη» και υπολογίζεται στα 360 ευρώ. Και ένα («αναλογικό») που προκύπτει από τις εισφορές του κάθε ασφαλισμένου.

Οι νόμοι αυτοί οδηγούν ούτως ή άλλως σε ριζική μείωση των συντάξεων. **Τώρα, με το νέο μοντέλο που προτείνεται στο πόρισμα, γίνεται ένα ποιοτικό άλμα προς το χειρότερο.** Τυπικά, διατηρούνται τα δύο τμήματα της σύνταξης που θα παίρνει ο ασφαλισμένος, αλλά αλλάζουν ριζικά οι προϋποθέσεις για τη χορήγησή τους.

Οι βασικοί άξονες

Το «νέο μοντέλο» που επιλέγεται με το πόρισμα, θα μπορούσε να περιγραφεί ως εξής: **Οι ασφαλισμένοι υποχρεώνονται για 35 και 40 χρόνια να καταβάλλουν εισφορές από το μισθό και το εισόδημά τους, χωρίς όμως το νέο σύστημα στο τέλος του εργασιμου βίου τους να εγγυάται το ύψος της σύνταξης που θα πάρουν.**

Δηλαδή, ενώ οι ασφαλισμένοι θα καταβάλλουν κανονικά τις εισφορές τους, το ύψος της σύνταξης που θα δικαιούνται στο τέλος του εργασιμου βίου μπαίνει στην πρέσα προϋποθέσεων και κριτηρίων, άγνωστων συντελεστών και υπολογισμών και εντέλει θα εξαρτάται από τη γενικότερη πορεία της καπιταλιστικής οικονομίας, δηλαδή της κερδοφορίας του κεφαλαίου, αλλά και της «δημοσιονομικής σταθερότητας» του αστικού κράτους.

Γι' αυτό η «νέα αρχιτεκτονική του συστήματος» αντιγράφει το πρότυπο των ασφαλιστικών συστημάτων «καθορισμένων εισφορών» και όχι και «καθορισμένων παροχών», που χαρακτήριζαν μέχρι τώρα το ασφαλιστικό σύστημα. **Ως εκ τούτου, το «κούρεμα» των συντάξεων και η διαρκής συμπίεσή τους θα είναι θεσμοθετημένα εξ αρχής στον ίδιο τον μηχανισμό του νέου μοντέλου, ανοίγοντας διάπλατα το δρόμο και στην ιδιωτική ασφάλιση, για όσους βέβαια έχουν να πληρώνουν πρόσθετες εισφορές.**

Ταυτόχρονα με τη θεσμοθέτηση του νέου μοντέλου, η κυβέρνηση θα εφαρμόσει «ένα μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα» με τη «ενιαιοποίηση» και «ομογενοποίηση» διατάξεων για τις εισφορές και τις παροχές παλιών και νέων ασφαλισμένων, χειροτερεύοντας τους όρους συνταξιοδότησης σε όλους.

Στο πλαίσιο αυτό, σύμφωνα με το πόρισμα, θα επανακαθοριστούν βάσει των νέων κριτηρίων και οι σημερινές συντάξεις που αποδίδονται, **που σημαίνει νέο ψαλίδι στις υφιστάμενες συντάξεις και μάλιστα ως μέτρο αποκατάστασης της «δικαιοσύνης» στο εσωτερικό του συστήματος!**

Η «νέα αρχιτεκτονική»

Όσον αφορά στη «νέα αρχιτεκτονική» του συνταξιοδοτικού συστήματος, περιλαμβάνει τη δημιουργία «εικονικών λογαριασμών καθορισμένων εισφορών» για το **αναλογικό κομμάτι της σύνταξης.**

Οι εισφορές αυτές θα σωρεύονται με ένα εικονικό επιτόκιο, που θα ορίζεται από το νομοθέτη. Στην πραγματικότητα, δεν θα δημιουργείται συσσωρευμένο κεφάλαιο, αφού οι εισφορές της εκάστοτε γενιάς ασφαλισμένων θα πηγαίνουν για την πληρωμή της αντίστοιχης γενιάς συνταξιούχων.

Σε κάθε περίπτωση, σε ό,τι αφορά το αναλογικό κομμάτι της σύνταξης, δεν θα υπάρχει δεδομένο ποσοστό αναπλήρωσης επί του συντάξιμου μισθού και άρα ούτε συγκεκριμένο ύψος σύνταξης. Από εκεί και πέρα, μια σειρά άλλοι παράγοντες μπορεί να οδηγήσουν σε ακόμα μεγαλύτερες μειώσεις το αναλογικό κομμάτι της σύνταξης. Αυτοί είναι:

- Το ύψος του επιτοκίου (ένας τέτοιος δείκτης μπορεί να είναι η μεταβολή του ΑΕΠ), αφού ανάλογα με τον δείκτη που θα επιλεγεί, το ύψος της αναλογικής σύνταξης θα καθορίζεται κατά το δοκούν.
- Οι πρόσθετοι δείκτες υπολογισμού των αναλογικών συντάξεων. Ενας απ' αυτούς είναι το προσδόκιμο ζωής της κάθε γενιάς. Όσο αυξάνεται το προσδόκιμο ζωής, τόσο θα μειώνεται το ύψος της σύνταξης, αφού το συνολικό ποσό το οποίο θα αναλογεί σε κάθε συνταξιούχο, θα κατανέμεται σε περισσότερα χρόνια ζωής. **Αυτό πρακτικά θα σπρώχνει τον ασφαλισμένο να παραμένει περισσότερα χρόνια στην εργασία, ώστε τα χρόνια που του απομένουν στη σύνταξη να είναι λιγότερα και επομένως η σύνταξη σχετικά μεγαλύτερη!**
- Το σύστημα θα έχει «ενσωματωμένους αυτόματους σταθεροποιητές για την περίπτωση αρνητικών εξελίξεων σε δημογραφικές ή οικονομικές παραμέτρους»! **Αυτό σημαίνει ότι αν η οικονομική πορεία της χώρας, δηλαδή τα κέρδη του κεφαλαίου, η δημοσιονομική κατάσταση ή το δημογραφικό δεν εξελιχθούν σύμφωνα με τις προβλέψεις, θα τίθενται σε λειτουργία «αυτόματοι κόφτες» των συντάξεων.**

Καμία εγγύηση και για την «εθνική σύνταξη»

Μετά απ' όλα αυτά, γίνεται φανερό ότι η λεγόμενη «**εθνική σύνταξη**» (αυτή που σήμερα λέγεται «βασική» και προβλέπεται να δίνεται από τον προϋπολογισμό), σε καμία περίπτωση δεν υποκαθιστά τις τεράστιες απώλειες που φέρνει το νέο σύστημα υπολογισμού του αναλογικού τμήματος των συντάξεων. Πολύ περισσότερο που και αυτή θα δίνεται με αυστηρές προϋποθέσεις, δηλαδή με εισοδηματικά κριτήρια του ασφαλισμένου ή και της οικογένειάς του, αλλά και ανάλογα με το ύψος της αναλογικής σύνταξης.

Έτσι, η **λεγόμενη «εθνική σύνταξη» δεν είναι δεδομένη ούτε θα έχει καθολικό χαρακτήρα, αλλά θα μειώνεται όσο αυξάνεται το ατομικό και οικογενειακό εισόδημα του δικαιούχου**. Στην πραγματικότητα, θα δίνεται στους πιο εξαθλιωμένους εργαζόμενους, σε όσους σε όλη τη διάρκεια του εργασιμου βίου τους δεν κατάφεραν μέσω των εισφορών τους να εξασφαλίσουν ένα μίνιμουμ σύνταξης.

Για να στηρίξει το νέο σύστημα, πέραν της δραματικής αύξησης εισφορών σε αυτοαπασχολούμενους και αγρότες, για την κάλυψη είτε των ελλειμμάτων, είτε του κόστους μετάβασης στο νέο σύστημα, η κυβέρνηση θα ρίξει το βάρος πάλι στα λαϊκά στρώματα. Γι' αυτό σχεδιάζει νέους φόρους - πόρους που θα προέρχονται από την περιουσία των Ταμείων (δηλαδή, τις εισφορές των ασφαλισμένων), αλλά και «**μια εισφορά στους υψηλά αμειβόμενους ή ένας τραπεζικός φόρος**». Βέβαια, όταν υψηλές χαρακτηρίζονται οι συντάξεις των 1.500 ευρώ, καταλαβαίνει κανείς τι εννοούν με τον όρο «υψηλά αμειβόμενοι» εργαζόμενοι.

Άλλες παράμετροι

- Η νέα «αρχιτεκτονική» προκαλεί τεράστιους κινδύνους και για ορισμένες ομάδες ασφαλισμένων, που έστω και με τεράστιες ελλείψεις, το ισχύον σύστημα είχε κάποιες προβλέψεις. Αυτές είναι οι περιπτώσεις των **αναπηρικών συντάξεων, των συντάξεων χηρείας αλλά και του καθεστώτος των ΒΑΕ**, για τις οποίες στο νέο σύστημα δεν υπάρχουν συγκεκριμένες προβλέψεις και εγγυήσεις. Τι θα γίνεται, δηλαδή, στην περίπτωση μόνιμης αναπηρίας ενός ασφαλισμένου; Με δεδομένο ότι θα καταργηθεί ο αναδιανεμητικός χαρακτήρας του συστήματος, θα του αποδίδεται σύνταξη και ποια; Τα ίδια ερωτήματα ισχύουν και για τη σύνταξη χηρείας.
- Δρομολογούνται η **ενιαιοποίηση σε ένα υπερ-Ταμείο** όλων των ασφαλισμένων, που θα ρίξει τις παροχές στα Τάρταρα και τις εισφορές στα ύψη, καθώς και η **αφομοίωση και εκμηδένιση των επικουρικών συντάξεων** και το «άνοιγμα» στην ιδιωτική ασφάλιση.